

Uchwała Nr 57/2024
Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego w Kielcach
z dnia 17 grudnia 2024 r.

w sprawie: przyjęcia stanowiska nr 31/2024 WRDS w Kielcach dotyczącego poparcia postulatów pracowników zatrudnionych w Spółce Grupa Azoty Kopalnie i Zakłady Chemiczne Siarki Siarkopol SA.

Na podstawie art. 42. ust. 1 oraz art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.) *uchwala się co następuje:*

§ 1

Wojewódzka Rada Dialogu Społecznego w Kielcach przyjmuje stanowisko nr 31/2024 WRDS w Kielcach z dnia 17 grudnia 2024 r. w sprawie poparcia postulatów pracowników zatrudnionych w Spółce Grupa Azoty Kopalnie i Zakłady Chemiczne Siarki Siarkopol SA.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydium Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego w Kielcach.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Józef Bryk

Wiceprzewodniczący
Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego
w Kielcach

Stanowisko nr 31/2024
Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego w Kielcach
z dnia 17 grudnia 2024 r.

w sprawie: poparcia postulatów pracowników zatrudnionych w Spółce Grupa Azoty Kopalnie i Zakłady Chemiczne Siarki Siarkopol SA.

Kopalnia Siarki funkcjonująca w Grupie Azoty KiZChS Siarkopol SA jest praktycznie jedyną w Europie wydobywającą siarkę ze złóż. Wysoka jakość tej siarki ceniona jest szczególnie w przemyśle farmaceutycznym i kosmetycznym. Choćby z tych względów znaczenie produktu wytwarzanego w Grupie Azoty KiZChS Siarkopol SA ma rangę ponadnarodową.

Wojewódzka Rada Dialogu Społecznego w Kielcach przedstawia wspólne stanowisko w sprawie: poparcia poniżej zawartych postulatów pracowników zatrudnionych w Spółce Grupa Azoty KiZChS Siarkopol SA, które kierowane są przede wszystkim do Zarządu Grupy Azoty (jako głównego akcjonariusza Spółki).

1. Utrzymanie miejsc pracy – ogłoszone zwolnienia grupowe to pozbywanie się doświadczonych pracowników.
2. Umożliwienie Zarządowi Spółki działań naprawczych.
3. Uwzględnienie w planach rozwoju G.A. podstawowej działalności – wydobywanie siarki.

Cała Grupa Azoty stoi w obliczu ogromnych problemów i braku płynności finansowej. Spośród blisko 50 spółek w GA, tylko w Siarkopolu zostały ogłoszone zwolnienia grupowe, jako jeden z punktów optymalizacji kosztowej.

Budowa nowej kopalni jest absolutny priorytetem; bez tej inwestycji Spółka przestanie wkrótce istnieć. Działania podejmowane przez Grupę Azoty, które ograniczają możliwości rozwoju podstawowej działalności Siarkopolu są niezrozumiałe oraz budzą istotne wątpliwości i wymagają szczegółowego wyjaśnienia w kontekście dalszego funkcjonowania Spółki. Ponadto funkcjonalna zależność Siarkopolu wykorzystującego gorącą wodę technologiczną od Elektrowni Połaniec SA powoduje, że problemy jednej z tych spółek negatywnie oddziałują na inną.

Zawirowania gospodarcze na rynkach światowych spowodowane zarówno pandemią, jak i wojną na Ukrainie uderzyły w Spółkę w dwójnasób. Niemniej brak podejmowania jakichkolwiek działań naprawczych, inicjatyw, inwestycji, a także niewłaściwe zarządzanie przez poprzednie Zarządy w latach 2019-2023, brak skuteczności i ciągłości w zarządzaniu oraz, brak wsparcia ze strony właściciela Spółki – Grupy Azoty SA, stanowią główne czynniki, które doprowadziły Spółkę na skraj zapaści. Masowy import nawozów sztucznych z Rosji i Białorusi w sposób znaczący ogranicza konkurencyjność polskiego przemysłu chemicznego, prowadząc tym samym do pogorszenia stanu finansowego polskich producentów, również producentów siarki.

W ostatnich latach Spółka Grupa Azoty Kopalnie i Zakłady Chemiczne Siarki Siarkopol SA stała się miejscem wewnętrznych rywalizacji personalnych oraz miejscem, w którym stanowiska są obsadzane przez osoby bez wymaganych kwalifikacji. Tego rodzaju działania mają negatywny wpływ na efektywność współpracy zarówno z krajowymi, jak

i międzynarodowymi partnerami. W konsekwencji Spółka nie jest traktowana jako poważny kontrahent i rozwojowy partner biznesowy. Taki stan rzeczy wpływa negatywnie na współpracę, zwłaszcza ze strategicznym partnerem Siarkopolu, jakim jest OCP Maroko. Marokański kontrahent jest jednym z niekwestionowanych liderów na rynku producentów nawozów i fosforów, podmiotem o niekwestionowanej reputacji na rynku, cieszącym się niepodważalnym autorytetem, renomą i szacunkiem. Jakiegokolwiek działania mające na celu zakończenie współpracy pomiędzy Siarkopolem a OCP Maroko, są jawnym działaniem na szkodę Spółki, bo oznaczają tylko jedno – koniec Siarkopolu.

Kumulacja niekorzystnych wydarzeń doprowadziła firmę z prawie 60-letnim stażem na skraj upadku. Trwające prace konsolidacyjne w Grupie Azoty wywołują jednoznaczne, negatywne skojarzenia oraz grożą likwidacją Spółki Siarkopol i utratą miejsc pracy. Obecnie Siarkopol zatrudnia około 720 pracowników i daje pracę wielu firmom zewnętrznym, co powoduje, że jest jednym z największych pracodawców w powiecie staszowskim.

Likwidacja zakładu będzie miała poważne konsekwencje społeczne, prowadząc do znaczącego wzrostu bezrobocia w regionie. Taki rozwój sytuacji przyczyni się do pogorszenia jakości życia mieszkańców powiatu staszowskiego i zwiększając ubóstwo. Zubożenie społeczne wpłynie z kolei na wzrost napięć społecznych i obniżenie poziomu życia w całym regionie. Długoterminowo, skutki te mogą rozprzestrzenić się na całe województwo świętokrzyskie.

W związku z powyższym, Wojewódzka Rada Dialogu Społecznego w Kielcach apeluje do głównego akcjonariusza – Grupy Azoty SA – o niezwłoczne podjęcie działań mających na celu zapobieżenie wybuchowi konfliktu społecznego. Niezbędne jest zapewnienie wsparcia w realizacji działań naprawczych oraz inwestycji w rozwój podstawowej działalności Siarkopolu, co pozwoli na utrzymanie jego konkurencyjności, miejsc pracy i stabilności na rynku pracy.

Wojewódzka Rada Dialogu Społecznego w Kielcach apeluje również o transparentność i jasne komunikowanie podjętych kroków, aby uniknąć dalszego pogłębiania kryzysu wewnętrznego w Spółce i konfliktu społecznego.

Józef Bryk

Wiceprzewodniczący

**Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego
w Kielcach**

Stanowisko otrzymują:

1. Pani Marzena Czarnecka – Minister Przemysłu,
2. Pan Krzysztof Paszyk – Minister rozwoju i technologii,
3. Pani Agnieszka Dziemianowicz-Bąk – Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej,
4. Pan Piotr Duda – Przewodniczący Rady Dialogu Społecznego,
5. Pan Adam Leszkiewicz – Prezes Zarządu Spółki Grupa Azoty SA,
6. Wojewódzkie Rady Dialogu Społecznego.